

သမ္မာကျမ်းစာမှပုဂ္ဂိုလ်များ (ယာကုပ်)

ယာကုပ် ၏နာမည်ကို ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၂၅:၂၆ တွင် ပထမဦးဆုံး ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဂျူးလူမျိုး နှင့် နိုင်ငံသည် ယာကုပ်၏ သား ၁၂ ယောက်မှ စတင် သန္ဓေတည် ဖြစ်ထွန်း သောနိုင်ငံ၊ လူမျိုးဖြစ်သည်။ စစ်စစ် သူသည် ရိုးသားပြောမတ်သူ တစ်ယောက် မဟုတ်ခဲ့ပါ။ သူ၏ မွေးချင်းအမှာ အကိုဖြစ်သူ ဧသော ကို လိမ်လည်လှည့်ဖြားပြီး သားကြီး အရိုက်အရာ နှင့် သားကြီးသာ ရန်ခွင့် ရှိသည့် ဖခင်၏ ကောင်းကြီးပေးခြင်း ကို အရယူသူ ဖြစ်သည်။ အသက်အရွယ် ကြီးရင့်ပြီး အမြင်အာရုံ မကောင်းတော့သည့် ဖခင်ကြီးကို လှည့်ဖျား ခဲ့သူဖြစ်သည်။ သူ၏ မွေးချင်း အကိုဖြစ်သူက သူ၏ အသက်ကို သတ်ပြီး ဂလုစားချေပါမည် ဟု သစ္စာပြုခြင်းကို ပင်ခံရသောသူ ဖြစ်ပါသည်။

ညီအစ်ကို မောင်နှမများ အချင်းချင်း ရန်ဖန်ရန်ခါ ခိုက်ရန် ပျားတတ်ကြပါသည်။ လူ သဘာဝ ဖြစ်သည်။ သို့သော် ယာကုပ်နှင့် ဧသော အမှာ ညီအစ်ကို တို့အကြား ခိုက်ရန် ဖြစ်ခြင်း မတင့် မမြတ်ဖြစ်ခြင်း သည် မိခင်ဝမ်း အတွင်း၊ သန္ဓေလွယ်စဉ်ကတည်းက စတင်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာဦးကျမ်း (၂၅:၂၁-၂၂) တွင် အောက်ပါအတိုင်းဖော်ပြထားသည်။ ဣဇာကသည်၊ မိမိမယား ရေပတ္တမြားသောကြောင့်၊ ထာဝရ ဘုရားကို တောင်းပန်၍၊ ထာဝရ ဘုရားနားထောင်တော်မူသဖြင့်၊ သူ၏မယားသည် ပဋိသန္ဓေစွဲယူလေ၏။ ဝမ်းအတွင်း၌တည်သော သူငယ်တို့သည်၊ အချင်းချင်းတိုက်ခိုက်ကြ၏။ ထို့အပြင်ဘုရားသခင်က ရေပတ္တာ အား သားနှစ်အားဖြင့် လူမျိုး နှစ်မျိုးဖြစ်လာမည်ဟု မိန့်တော်မူခဲ့သည်။

မိခင် ဝမ်းအတွင်းမှ ဧသော ဦးစွာ ထွက်လာပြီး ယာကုပ်သည် အကို ဧသော ၏ ခြေဖနောင့် ကိုဆွဲကိုင် လျက်မွေးဖွားလာသည်။ ဧသော ထက်ဦးစွာ ထွက်ချင်သော်လည်း မရသဖြင့် အကိုဖြစ်သူ ၏ခြေဖနောင့် မှ မရမက ဆွဲထားခြင်းဖြစ်မည် ဟု အချို့သော ကျမ်းတတ်ပုဂ္ဂိုလ်များက ယုံကြည်သည်။ ဟေဗြဲ စကားဖြင့် ယာကုပ် (Ya'aqob) သည် ခြေဖနောင့် ဟူ၍ အဓိပ္ပါယ်ရသည်။ သို့သော်လည်း အရှေ့အလယ်ပိုင်း ဒေသ စကားတွင် ယာကုပ် ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို "ဘုရားသခင် ကာကွယ်စောင့်မသည့် (God protect)" ဟုလည်း ပြန်ဆိုနိုင်သည်။ ရေပတ္တာ သည် ဒုတိယ အဓိပ္ပါယ်ကို ယူ၍ သားငယ်၏ နာမည်ကို မှည့်ခြင်းဖြစ်မည်ဟု ထင်ရသည်။

ယာကုပ်သည် အိမ်တွင် အနေများပြီး မိခင်၏ အသည်းစွဲဖြစ်ခဲ့သည်။ အကို ဧသော မှာမှ အပြင်ထွက်ခြင်း တောလိုက်ခြင်း အရာများတွင် စိတ်ပါဝင်စားပြီး မိသားစု အားလုံး စားသောက်ရန် အတွက် သားကောင်များကို ယူဆောင်လာတတ်သူ ဖြစ်သည်။ တစ်ရက်.. သားကောင် တစ်ကောင်မှ မရဘဲ၊ မောမောပန်းပန်း အိမ်ပြန်ရောက် လာသော ယာကုပ်၏ ဖခင်... တဲအိမ် အတွင်းဝင်လိုက်သည်နှင့် ညီဖြစ်သူ ယာကုပ် ချက်ပြုတ်သည့် စားချင်စဖွယ် မွေးကြိုင်လွန်းသော ဟင်းနံ က ဆီးကြိုနေသည်။ အချို့သော ကျမ်းတတ်ပညာရှင်များက အကိုဖြစ်သူကို တမင် ထောင်ချောက်၊ အကွက်ဆင်ခြင်းဖြစ်နိုင်သည်ဟု ဆိုသည်။ မောပန်းလာရုံမက ဆာလောင် မွတ်သပ်သော ဧသောက ယာကုပ်အား ဟင်းတစ်ခွက်ပေးရန် တောင်းရာ ယာကုပ်က ". . .ယနေ့ပင် သင်၏သားဦးအရာကို၊ ငါ့အား ရောင်းပါ. . ." (ကမ္ဘာ ၂၅:၃၁) ဟု အကိုဖြစ်သူအပေါ် အပေးအယူ လုပ်ပြီး အခွင့်အရေးကို အမိအရယူလိုက်သည်။

ယုဒ လူမျိုးတို့၏ ဓလေ့ထုံးစံ အရ သားကြီးအရိုက်အရာ ကို ရရှိသူသည် အမွေဆက်ခံ သောအခါ အခြားသားများထက် နှစ်ဆကို ရပိုင်ခွင့် ရှိသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ ညီအစ်ကို နှစ်ယောက် ရှိသောကြောင့် ဧသော နှင့် ယာကုပ် တို့တွင် ဖခင်၏ အမွေကို ခွဲဝေရမည့် အချိန်တွင် အမွေအားလုံးကို သုံးပုံ ပုံပြီး သားကြီး အရိုက်အရာ ရရှိသူက နှစ်ပုံရပိုင်ခွင့် ရှိပြီး သားငယ်မှာမူ တစ်ပုံ ရရှိမည်ဖြစ်သည်။ ဧသော သည် ဤ ရပိုင်ခွင့် အခွင့်အရေးကို ယာကုပ် ချက်ပြုတ်ထားသော ဟင်းတစ်ခွက်နှင့် လဲလှယ် လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ဘုရားသခင်သည် သားငယ်အား သားဦးအရိုက်အရာကို မပေးရမည် အကြောင်း တရားဟောရာကျမ်း ၂၁:၁၆ တွင် ပညတ်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ ထိုသူသည် မိမိအမွေပစ္စာကို ဝေသောအခါ၊ မုန်းသောမယား၏ သားဦးကိုနှိမ့်ချ၍ ချစ်သောမယား၏ သားကို သားဦးအရာ၌ မမြှောက်ရ။

ဖခင်ကြီး ကူဇက် အသက် ၁၀၀ ကျော်သောအခါ အမြင်အာရုံ အားနည်းလာသည်။ ထိုအချိန်တွင် သားကြီး ဧသော သည် အသက် (၄၀) အရွယ်ရှိပြီ ဖြစ်ပြီး အိမ်ထောင်ကျပြီးဖြစ်သည်။ ကူဇက် သည့် သူ့ဘဝ နေ့ဝင်ချိန် ရောက်လုနီးပြီဟု ထင်မှားပြီး ဧသော ကို သားကြီးအရိုက်အရာနှင့် သက်ဆိုင်သော ကောင်းကြီးများကို ပေးရန် ပြင်ဆင်သည်။ ယုဒတို့ ဓလေ့ထုံးတမ်းစဉ်လာအရာ သားကြီးအရိုက်အရာနှင့် ဆိုင်သော ကောင်းကြီးဟု ဆိုရာတွင် ဆုတောင်းကောင်းကြီးပေးခြင်း အပြင် ပြန်လည် နှုတ်ယူ ၍မရတော့သော မိသားစု ကို ဦးဆောင် မည့်သူ၊ ဖခင်၏ အရိုက်အရာကို ဆက်ခံမည့်သူ အဖြစ် တာဝန်ပေးခြင်း၊ အကာကုန် လွှဲခြင်း ဖြစ်သည်။

ဖခင် ကူဇက် က ထိုကောင်းကြီးမင်္ဂလာပေးခြင်း အထိမ်အမှတ်၊ အခန်းအနားပြုလုပ်ရန် ဧသော အား တောလိုက်ပြီး စားဖွယ်သောက်ဖွယ်များကို ပြင်ဆင်ရန်ခိုင်းသည်။ မိခင် ရေပတ္တာ က ခင်ပွန်းနှင့် သားကြီး တို့ ပြောဆိုသူမျက် ကြားပြီး သားငယ် ယာကုပ်အား ဖခင်၏ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ ကို လုယူရန် အားပေး တိုက်တွန်းကာ စီစဉ်ပေးသည်။ ဖခင်ကြီး နှစ်သက်သည့် စားဖွယ်သောက်ဖွယ် များကို ချက်ပြုတ်ပေးပြီး သားငယ် အား အမြင်အာရုံ ချို့တဲ့နေပြီ ဖြစ်သော ဖခင်ကြီးထံ ကောင်းကြီးပေးရန် စီစဉ်ပေးသည်။ သားကြီး ဧသော သည် အမွေ ထူထဲသူ ဖြစ်သောကြောင့် အမွေပါသော ဆိတ်သားရေ များကို ပင် ဝတ်ဆင်ခိုင်းလိုက်သေးသည်။

ဖခင်ကြီးက အနည်းငယ် သံသယဖြစ်သော်လည်း အသေအချာ မမြင်ရသော ကြောင့် သားကြီး အရိုက်အရာ နှင့် သက်ဆိုင်သော ကောင်းကြီးအားလုံး ယာကုပ် အားပေးလိုက်သည့် အပြင် ညီအစ်ကို များ ၏ အရှင်ဖြစ်ပါမည့် အကြောင်း "သင်သည် သင်၏ ညီအစ်ကိုတို့ရှေ့ အရှင်ဖြစ်၍၊ သင့်အိမ်၏သားတို့သည် သင့်ရှေ့မှာ ဦးညွတ်ရကြစေသတည်း။(ကမ္ဘာ ၂၅:၂၉)" ဟု ကောင်းကြီးပေးလိုက်သည်။ မကြာခင် အမဲလိုက်ရာမှ ပြန်ရောက် လာသော ဧသော သည် အခြေအနေအားလုံးကို သိသောအခါ ညီ ယာကုပ် အပေါ် လွန်စွာ အမျက်ထွက်ပြီး ဖခင်ကြီး ဆုံးပါးသွားပါက ယာကုပ် ကို လုပ်ကြံ သတ်ဖြတ်မည်ဟု သံမိဇာန် ချသည် (ကမ္ဘာ ၂၅:၄၁)။

မိခင် ရေပတ္တာ က ဧသော ၏ အမျက် ကိုနားလည်သဖြင့် ဖခင် ကူဇက် ၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ယာကုပ် အား သူ၏ ဇာတိချက် မြေဖြစ်သော ဟာရန်မြို့ သို့ တိမ်းရှောင်ရန် စေလွှတ်လိုက်သည်။ ဟာရန် မြို့သည် ယနေ့ တူရကီ နိုင်ငံ ၏ တောင်ဖက်စွန်းတွင် တည်သည့် မြို့ဖြစ်သည်။ ခါနန် အမျိုးသမီး နှစ်ယောက် နှင့် အိမ်ထောင်ကျသော ဧသော ကဲ့သို့ အနီးအနားတွင် နေထိုင်ကြသော ခါနန် အမျိုး ဘုရားတရား မသိသူ များနှင့် အိမ်ထောင် မပြုမိစေရန် နှင့် သူမ၏ မောင် လာဘန် မိသားစုနေထိုင်ရာ မြို့တွင် ကြင်ယာ ရှာရန် အကြောင်းပြုပြီး စေလွှတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ယာကုပ်သည် သူတို့ နေထိုင်ရာ ဗေရရော အရပ်မှ ယနေ့ အစ္စရေးလ် နိုင်ငံ တောင်ပိုင်းတွင်ရှိသော Negev သဲကန္တာရကို ဖြတ် ပြီး မြောက်ဘက် ကို ခရီးပြုခဲ့သည်။ မိုင် ၇၀ ခန့် သွားပြီး၊ ယနေ့ ဂျေရုရှလင် မြို့ မြောက်ဖက် ၁၂ မိုင်ခန့် အကွာ ရောက်သောအခါ ခရီးတထောက်နား စခန်းချသည်။ ထိုအရပ်၌ ကျောက်တုံး တစ်တုံးကို ခေါင်းအုန်း ပြုလျက် အိပ်စက် အနားယူစဉ် ကောင်းကင်သို့ ထိုးတက်သွားသော လှေကား တစ်ခုကို အိမ်မက် တွင် မြင်သည်။ လှေကား ၏ ထိပ်တွင် ဘုရားသခင် ကို မြင်မက်ပြီး အပြဟ် အား ဘုရားသခင်က ပေးခဲ့ဘူးသည့် ထူးဆန်းသော ကတိစကား တစ်ခုကို သူ့အား ပေးသည် ဟု မြင်မက်သည်။ ထိုကတိစကား မူကား သမုန္ဒယာ သီလုံးအမျှ များသော လူမျိုး များ၏ ဖခင်ဖြစ်စေမည် ဟူသည့် ကတိဖြစ်သည်။

ယာကုပ် သည် ထိုအရပ်ကို ဗေသလ (house of God) ဟု အမည်ပေးသည်။ "ငါသည်တဖန် အဘ၏အိမ်သို့ ငြိမ်ဝပ်စွာပြန်ရောက်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏ဘုရားဖြစ်တော်မူလျှင်ငှင်း၊ မှတ်တိုင် ပြု၍ ငါထူထောင်သော ဤကျောက်သည်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ ဝိမာန်ဖြစ်ရမည်။" (ကမ္ဘာ ၂၈:၂၁)။

ယာကုပ် ဖြတ်သန်းခဲ့ရသော ရှည်လျားသည့် ဘဝဇာတ်ခုံတွင် သူထက် ပိုဆိုးသော၊ မရိုးသားသော သရုပ်ဆောင် တစ်ယောက်ရှိသေးသည်။ သူ၏ ဦးလေးအရင်းခေါက်ခေါက်ဖြစ်သူ လာဘန် ဖြစ်သည်။ ယာကုပ် အား သူချစ်သော ချောမောလှပသည့် သမီးငယ် ရာဇေလ နှင့် ထိမ်းမြားပေးမည် ဟု သဘောတူ ကာ ၇ နှစ်ပတ်လုံး သူထံတွင် အလုပ်လုပ်စေသော်လည်း (၇) နှစ်ပြည့်သောအခါ သတိုးသမီးမင်္ဂလာ မျက်နှာဖုံး ကို အသုံးပြု အကွက်ဆင်ပြီး သမီးကြီး လေအာ နှင့် ထိမ်းမြားပေးသည်။ ယာကုပ် သည် ဦးလေးလာဘန် အား အမျက်ထွက် သည်။ လာဘန် က သူတို့ ထုံးတမ်းစဉ်လာ အရ သမီးကြီး မင်္ဂလာမဆောင် မချင်း သမီးအငယ် မင်္ဂလာဆောင်ခွင့် မရှိကြောင်း သမီးငယ် ရာဇေလ ကို ချစ်လျှင် နောက်ထပ် (၇) နှစ် သူထံတွင် နေထိုင် အလုပ်လုပ်ရန် ပြောသည်။

ယာကုပ်သည် သူချစ်သော ရာဇေလ ကို ရရန် နောက်ထပ် (၇) နှစ် ဦးလေးလာဘန် အိမ်တွင် အလုပ် အကြွေပြုရင်း နေထိုင် လာခဲ့သည်။ ရာဇေလ နှင့် လေအာ တို့သည် လင်ယောကျာ်း ယာကုပ် ၏ အချစ် နှင့် ဦးစားပေးမှု ရရန် တချိန်လုံး ယှဉ်ပြိုင် ခွဲကြရသည်။ နှစ်ယောက်စလုံး ယာကုပ် အတွက် သား များများ မွေးပေးနိုင်ရန် ကျိုးစားကြသည်။ သူတို့ နှစ်ယောက် နှင့် အစေခံကျွန်များ အားဖြင့် နောက်ဆုံး ယာကုပ်တွင် သား ၁၂ ယောက် နှင့် သမီး တစ်ယောက် ထွန်းကားခဲ့သည်။ မယား လေအာ အားဖြင့် သား ခြောက်ယောက် နှင့် သမီး တစ်ယောက်၊ လေအာ ၏ အစေခံ ကျွန်မ Zilpah အားဖြင့် သား နှစ်ယောက်၊ ရာဇေလ အားဖြင့် သား နှစ်ယောက်၊ ရာဇေလ ၏ အစေခံကျွန်မ Bilhah အားဖြင့် သား နှစ်ယောက် တို့ဖြစ်ကြသည်။

၁၄ နှစ်ကျော် ဦးလေး လာဘန် ထံ အလုပ်အကြွေပြုပြီးနောက် ယာကုပ်သည် မိမိ၏ နေရင်း အရပ်ကို ပြန်ချင်လာသည်။ သို့သော် လာဘန်က ယာကုပ်အား ပြန် မလွှတ်ချင်တော့ပါ။ ယာကုပ် ၏ စီမံခန့်ခွဲ မှုကြောင့် လာဘန် ၏ တိရိစ္ဆာန် များအလွန် အလွန် တိုးများလာပြီး ချမ်းသာ လာသောကြောင့် ယာကုပ် အားသူ ထံမှပြန် ထွက်သွားရန် မနှစ်မြို့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ယာကုပ်အား မွေးဖွားလာသည့် တိရိစ္ဆာန် များထံမှ အစင်း၊ အပြောက် ရှိသော အကောင်များကို ယာကုပ် အားပေးရန် ကတိဆိုပြီး အစင်း၊ အပြောက် ရှိသော တိရိစ္ဆာန် အားလုံးကို ယူထားလိုက်သည်။ အစင်း၊ အပြောက် မရှိသော အကောင်များကို သာချွန်ထားသည်။ အစင်းအပြောက် မရှိသော အကောင်များမှ မွေးလာသော အကောင်များသည် လည်း အစင်းအပြောက် မရှိနိုင်ဟူသော အကြံနှင့် အကွက်ဆင် ခြင်းဖြစ်သည်။ ကတိုးပေါ် ထိပ်ကွက် လိုက်ခြင်းပင်။

သို့သော် ယာကုပ်သည် တိရိစ္ဆာန်များ မိတ်လိုက် သည့်နေရာ၊ ရေသောက်သည့် နေရာ တိုင်းတွင် အကွက်၊ အစင်း များကို ပြုလုပ်၍ တိရိစ္ဆာန်များ နေ့စဉ် မြင်တွေ့ ရန် ထားရာ၊ မွေးလာသော တိရိစ္ဆာန် အားလုံး အစင်း အပြောက် အကွက် နှင့် မွေးသည်။ ယာကုပ် အလွန် ချမ်းသာပြီး၊ လာဘန်၏ သား ၏ မနာလို ဝန်တိုခြင်းကို ခံရသည်။ ဘုရားသခင်က ယာကုပ် အား မိမိနေရင်း အရပ်သို့ ပြန်ရန် ပြောသည်။

ဟာရန် အရပ်ဒေသတွင် နှစ်ပေါင်း ၂၀ နေထိုင်ပြီး ဦးလေး လာဘန် အိမ်တွင် မရှိသည့် အချိန်တွင် မိသားစု၊ အစေခံ ကျွန်များနှင့် အိမ်မွေးတိရိစ္ဆာန် များစွာ နှင့် အတူ အိမ်ပြန်လာသည်။ ယာကုပ် နှင့် မိသားစု သူမရှိသည့် အချိန်တွင် ပြန်ကြောင်း သိသိခြင်း လိုက်သွားရာ တစ်ပတ်ကြာ သောအခါ မှီလာသည်။ လာဘန်မိသားစုနှင့် ယာကုပ် မိသားစု ငြိမ်းချမ်းစွာ ခွဲခွဲကြသည်။

သို့သော် ယာကုပ် အတွက် စိုးရိမ်စရာ အဖြစ်တစ်ခု ရှိသေးသည်။ သူ၏ အကိုရင်းဖြစ်သူ ဧသော တည်း။ ညီအစ်ကို နှစ်ယောက် မခွဲခါခင် ညီဖြစ်သူ ယာကုပ် အား အသေ သတ်ပြီး ဂလုစားခြေ မည်ဟု သစ္စာပြုခဲ့သည် မဟုတ်လော။ ယခုခေတ် အခေါ် ဂျော်ဒန် နိုင်ငံ၊ ထိုစဉ်အခါက ဧဒုံ အရပ်တွင် နေထိုင်သော အကို ဧသော ၏ ရန်ပြုတိုက်ခိုက်ခြင်း ကို စိုးရိမ်သဖြင့် ရှေ့ပြေး အဖွဲ့ တစ်ဖွဲ့ကို စေလွှတ် ရာ၊ ဧသောသည် လူ ၄၀၀ ခန့် နှင့် အတူ လိုက်လာသည့် ကို သတင်းကို ကြားလိုက်ရသည်။

ယာကုပ် သည် နောက်ထပ် ရှေ့ပြေး အဖွဲ့များကို လက်ဆောင် ပစ္စည်းများနှင့် ပြန်၍ စေလွှတ်သည်။ ထိုနောက် သူ၏ မိသားစု၊ တိရိစ္ဆာန် အားလုံးတို့ကို Jabhok မြစ် ကို ဖြတ်ကူးစေပြီး၊ သူ ကိုယ်တိုင်ကမူ မြစ်ကို မကူးဘဲ တဖက်ကမ်းတွင် ကျန်နေခဲ့သည်။ ထိုညတွင် အမှောင်ထုအတွင်းမှ အမည်မသိ ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦး ရောက်ရှိလာပြီး သူ့ကို တညလုံး နှပ်နှင်းသတ်သည်။ အချို့သော ကျမ်းတတ်ဆရာ များက ထိုအမည်မသိ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဘုရားသခင် ကိုယ်တိုင် လူယောင်ဖန်ဆင်းထားသူဖြစ်နိုင်သည်။ သို့မဟုတ် ကောင်းကင်တမန်တစ်ယောက် လည်းဖြစ်နိုင်သည်။ ဟု ဆိုကြသည်။ ယာကုပ် ကိုယ်တိုင်ကလည်း ထိုသူကို ဘုရားသခင် ဖြစ်မည်ဟု ယုံကြည်ခဲ့ပုံ ရပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူ့ကို ကောင်းကြီး မပေးမခြင်း ပေးမလွှတ်နိုင် ဟု ထိုသူကို ဆိုခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ယာကုပ် သည် ထိုနေရာ ကို ပေညေလ (Peniel) ဟုသမုတ် လိုက်သည်။ ဘုရားသခင်၏ မျက်နှာ (Face of God) ဟု အဓိပ္ပါယ် ရသည့် (ကမ္ဘာ ၃၂:၃၀)။ ထို အမည်မသိ ပုဂ္ဂိုလ် က ယာကုပ် အား အစ္စရေးလ် ဟူသော နာမည်သစ် တစ်ခုပေးခဲ့သည်။ အစ္စရေးလ် ၏ အဓိပ္ပါယ် မှာ "ဘုရားသခင်နှင့် နှပ်နှင်းသတ်သောသူ" ဖြစ်သည်။

ထိုနေ့မှစ၍ ယာကုပ် ၏ စရိုက် သည် လုံးဝပြောင်းလဲသွားသည်။ သူသည် အရင်ကဲ့သို့ လိမ်လည်တတ်သူ၊ လှည့်ဖြားတတ်သူ၊ လောဘကြီးသူ၊ တကိုယ်ကောင်းဆန်သူ မဟုတ်တော့ဘဲ ရက်ရောသူ၊ သနားကြင်နာတတ်သော သူ အဖြစ် သမ္မာကျမ်းစာတွင် သူ၏ နောက်ပိုင်း ဘဝကို မြင်တွေ့ ရသည်။ တစ်နေ့ သောအချိန်ရောက်လျှင် ယာကုပ် ဤ သို့ပြောင်းလဲ လိမ့်မည်ဟု ဘုရားသခင် မြင်ခဲ့ သိခဲ့ ပြီးဖြစ်သောကြောင့် သူ့ကိုကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်၊ ကာကွယ် ကောင်းကြီးပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

အကို ဧသော သည် ယာကုပ် ကို ခွင့်လွှတ်ခဲ့ပုံမက သူ့နေထိုင်ရာ ဧဒုံ (ယနေ့ ဂျော်ဒန် နိုင်ငံ) အရပ်တွင် အခြေချ နေထိုင်ရန် ပင်ဖိတ်မန္တက ပြုသည်။ သို့သော် ယာကုပ်သည် ထိုအချိန် အထိ အသက်ရှင်လျက် ရှိနေသေးသော ဖခင်ရှိရာ ဟေဗြဲန် အထိပင် မသွားသေးဘဲ၊ ခါနန် ပြည်၏ အချက်အချာ ကျသည့် အရပ်ဒေသ တစ်ခုဖြစ်သော ရှေခင် မြို့ (Shechem) တွင် ထာဝလ အတန်ကြာ အခြေချ နေထိုင်သည်။

ဗက်လင် မြို့သို့ သွားသည့် လမ်းခရီးတွင် သူ့အလွန်ချစ်သော ဇနီး ရာဇေလ ကလေးမွေးစဉ် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ မွေးလာသည့် ကလေးကို ဘင်ဂျမင် ဟု အမည်ပေးသည်။ ဖခင်ကြီး ကူဇက် သည် အသက် ၁၈၀ အရွယ်တွင် ကွယ်လွန်သည်။ ဖခင်ကြီး၏ ခန္ဓာရုပ်အလောင်း ကို ဧသော နှင့် ယာကုပ် တို့ ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်စလုံး လိုက်ပါလျက် အဖိုးဖြစ်သူ အာဗြဟံ (Abraham) နှင့် အဖိုးဖြစ်သူ ဆာရာ (Sarah) တို့ အိပ်စက်ရာ ဟေဗြဲန်အရပ်ဒေသရှိ ဝုသရ်မြို့တွင် မြှုပ်နှံခဲ့သည်။

ရာစုနှစ် အနည်းငယ် ဖြတ်သန်းပြီးနောက် ယာကုပ် ၏အသက် ၁၃၀ ခန့် ရှိသော အချိန်တွင် သူ့နေထိုင်သော ခါနန် တပြည်လုံး မိုးခေါင် ပြီး ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးမှု ကပ်ဘေး ဆိုက်ရောက်သည်။ အီဂျစ်ပြည် သို့ရောက်ရှိပြီး အီဂျစ်ဘုရင်ကြီးလက်အောက်တွင် ဩဇာတိက္ကမ အရှိဆုံးသူ ဖြစ်သွားသော သား ယောသပ်၏ ဖိတ်ခေါ်မှုဖြင့် ယာကုပ် နှင့် တမိသားစုလုံး အီဂျစ် နိုင်ငံတွင် နေထိုင်ရန် ပြောင်းရွှေ့ သွားကြသည်။ ယာကုပ်သည် သူ့ အလွန်ချစ်မြတ်နိုးသော ဇနီး ရာဇေလ နှင့် ရသည့် သားနှစ်ယောက် အနက် သားကြီးဖြစ်သူ ယောသပ် ကို အလွန်ချစ်ပြီး အခြားသား များထက် ပို၍ မျက်နှာသာ ပေးခဲ့သောကြောင့် အခြားသား များက ယောသပ် အပေါ် မနာလို ဝန်တိုဖြစ်ကာ ဖခင်ကြီး၏ မျက်ကွယ်တွင် အီဂျစ်ပြည်သို့ သွားသော ကုန်သည် များထံ ကျွန်အဖြစ်ရောင်းစား လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကြီးပေးမှုကြောင့် ယောသပ်သည် အီဂျစ်နိုင်ငံတွင် ရှင်ဘုရင် ပြီးလျှင် ဩဇာတိက္ကမ အရှိဆုံးသော ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သွားသည်။

ယာကုပ် သည် အီဂျစ်နိုင်ငံတွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ ဂျူး လူမျိုးတို့၏ ထုံးစံ အတိုင်း အနိစ္စ မရောက်ခင် သားများကို ကောင်းကြီးပေးခြင်း မပြုလုပ်ခင်မှာပင် သားယောသပ်ထံတွင် သူ့အနိစ္စ ရောက်လျှင် သူ၏ ခန္ဓာရုပ် အလောင်းအား အဖိုး၊ အစားတို့ လဲလျောင်းရာ ဟေဗြဲန် အရပ်တွင် သံဂြိုလ် ပါမည့်အကြောင်း သစ္စာကတိပြုနိုင်သည်။ ယာကုပ် ကွယ်လွန် သောအခါ သားများသည် ခန္ဓာရုပ် အလောင်းကို မပျက်မစီး အောင်ဆေးဖြင့် စီရင်ပြီး နောက်ပိုင်းတွင် ဟေဗြဲန် အရပ်တွင်ထာဝစဉ် လဲလျောင်းရန်မြှေး မြစ်တို့က ဆောင်သွားကြသည်။ ဟေဗြဲန် အရပ်ဒေသရှိ ထို သရ်မြို့တွင် အာဗြဟံ (Abraham) နှင့် ချစ်ဇနီး ဆာရာ (Sarah)၊ ယာကုပ်၏ ဖခင် ကူဇက် နှင့် ချစ်ဇနီး ရေပတ္တာ၊ ယာကုပ် နှင့် ဇနီး လေအာ တို့ကို မြှုပ်နှံထားပြီး ထိုနေရာတွင် အစ္စလမ်ဘာသာ ပိုင်တို့က ဗလီ တစ်ခုတည် ထားကာ Tomb of the Patriarchs ဟုခေါ်သည်။ Tomb of the Patriarchs တွင် သံဂြိုလ်ခြင်း မခံရသောသူ ဟု ယာကုပ်၏ အချစ်ဆုံး ဇနီး ရာဇေလ ဖြစ်သည်။ ရာဇေလကို ဂျေရုရှလင် ကိုသွားသည့် လမ်း တစ်ခုသောနေရာ တွင် သံဂြိုလ်ခဲ့ကြသည်။

သောင်းနိုး

Ref: Who's who and Where's where in the Bible

Thawngno

This entry was posted on July 6, 2012, 7:20 am and is filed under Articles Bible Study. You can follow any responses to this entry through [RSS 2.0](#). You can [leave a response](#), or [trackback](#) from your own site.